

Overensstemmelse med mine Vælgere paa dette Punkt, de ere oplyste om, at det efter mit Skøn er nødvendigt at gaa til disse forøgede Udgifter. Selvfølgelig har jeg personlig ikke Lyst til at gaa videre paa dette Omraade, det skulde tværtimod glæde mig, om det var muligt at gaa til den anden Side, men jeg har vundet den Overbevisning, som jeg ogsaa udtalte i 1905, at en virkelig Nedsættelse i Militærudgifterne kunne vi ikke faa, før der bliver et Samarbejde mellem os og de øvrige civiliserede Lande i den Henseende. Ellers ville vi sætte os ud over de Regler, der gælde Landene imellem, men det er, som jeg ofte har udtalt, et altfor farligt Eksperiment.

Til Slut vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger om, hvad der naas ved det her foreslaaede. I disse Dage, hvor der er saa megen Uro i Luften, hører man temmelig almindelig sagt, at det, vi faa, er ingenting, ja, værre end ingenting, eller at det er en Forkludring af hele Sagen. Det er en Overdrivelse, det er en ganske ensidig og forkert Betragtning. Min Kollega Finansministeren, der før mig var Forsvarsminister, har gentagende udtalt, at det væsentlige var han enig med mig om, og deri har han Ret. Jeg vil derfor, inden jeg slutter disse foreløbige Udtalelser, pege paa noget af det væsentligste, der her opnaas, hvis Forslagene vedtages. Naar Rigsdagen ikke vedtager disse Forslag, naa vi ikke dette, og min Overbevisning er det, at saa naa vi intet. Hver Mand i denne Sal og i Salen her ovenover og ogsaa udenfor Rigsdagen skal vide, hvilket Ansvar der ligger paa os alle sammen.

Hvad først Fordelene for Fodfolket angaar, ere de jo iøjnespringende. Vi faa uddannet mellem 2,000 og 3,000 Mand mere om Aaret. Den Hær, vi have, er saa lille, navnlig her paa Sjælland; at den i Virkeligheden ikke vil kunne anvendes ved Kysterne, saaledes som vore Neutralitetspligter ubetinget kræve det. Vi have nu her 13 Liniebatailloner og nogle Forstærkningsbatailloner, i alt en 17—18 Batailloner, hvad der som sagt ikke er tilstrækkeligt til at fyldestgøre de Krav, der stilles til os. Det, der her foreslaas, betyder et overordentlig væsentligt Fremskridt for Fodfolket, og jeg mener, at det er rigtigt, at vor Hær bliver Midtpunktet for hele vor Forsvarsordning; det er den, Vægten skal lægges paa, det er den, der skal tage de Opgaver op, som Fremtiden stiller os. Naar vi her paa Sjælland i Fremtiden faa 23 Liniebatailloner og 13 Reservebataillo-

ner, — en Reserve, der bliver indkaldt, altsaa mere end en Papirformation —, tror jeg, at det er et meget stort Fremskridt, der her naas for vor Hær. Det maa ogsaa alle, der ikke se ensidigt paa det, indrømme. Man har dernæst i mange Aar klaget over, at der kun var Uddannelse hvert 3die Aar ved Bataillonerne, det var en daarlig Ordning for Befalingsmændene. Fra sagkyndig Side har man stedse sukket efter, at der kunde blive Uddannelse hvert andet Aar ved Bataillonerne. Det naas her. Ogsaa deri ser jeg et stort Fremskridt. Og endvidere er det et betydeligt Fremskridt, at vi faa Øvelsesbatailloner lagt ud til Sommerkasernerne, til Øvelsespladser udenfor den store By. Øvelsespladserne her i Byen ere jo ogsaa solgte eller udlagte til Parker, næste Aar have vi ingen Øvelsespladser her. Det, der naas, er altsaa et Fremskridt. Men selv bortset derfra er det et stort Fremskridt, at Uddannelsen kan foregaa under landlige Forhold og saadan, at man straks, naar man er udenfor Døren, kan tage fat paa Arbejdet. Og hvis det kan lykkes Administrationen, hvad den selvfølgelig skal bestræbe sig for, at faa disse Øvelsespladser lagt saaledes, at man uden at paabebyrde Befolkningen altfor store Vanskeligheder kan faa Felttjenesteøvelserne i umiddelbar Nærhed af Pladserne og Kasernerne, vil det være en uhyre Fordel. Det er nogle af de Fordele, som Fodfolket faar ved denne Ordning, og de ere saa iøjnespringende, at jeg ikke kan tænke mig, at nogen i Virkeligheden kan være blind derfor.

Men ogsaa de andre Vaaben faa Fordele. Feltartilleriet er nu organiseret med 12 Liniebatterier à 8 Kanoner. Enhver, ogsaa usagkyndig, ved, hvor urimelig denne Organisation er med det Skyts, vi nu have, og med den Ammuntionsmængde, som kan forbruges til dette Skyts. Enhver kan se, at med den Organisation kunne disse Kanoner slet ikke træde i fuld Virksomhed under en Kamp. Fremtidig ordne vi det anderledes. I de første Aar bliver der 20 Batterier à 4 Kanoner, hvorved Kanonerne ganske anderledes kunne udnyttede. Jeg tror, enhver vil kunne forstaa, og jeg tvivler ikke om, at i alt Fald enhver Artillerist vil kunne forstaa, hvilken umaadelig Fordel der herved vinder.

Ogsaa Kystartilleriet faar sin store Forbedring. Jeg erindrer — og det gøre De alle —, hvorledes vi i 1904 stod her med et ekstraordinært Lovforslag om Bevilling til Indkaldelse af Besætning til